

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
แบบรายงานผลการดำเนินโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

แหล่งงบประมาณ งบประมาณแผ่นดิน

ไตรมาสที่ ...4../2565

1. โครงการ การเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชน

รหัสกิจกรรม

ผู้รับผิดชอบโครงการรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ใจดี.....

หน่วยงานคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....

2. โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

อยู่ภายใต้โครงการหลัก

☐ โครงการที่ 1 โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นเพื่อขยายตลาดภูมิปัญญา
(University as a Marketplace)

☒ โครงการที่ 2 โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก

☐ โครงการที่ 3 โครงการสร้างอัตลักษณ์บัณฑิตวิศวกรสังคม คนของพระราชฯ ข้าของแผ่นดิน

☐ โครงการที่ 4 โครงการยกระดับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็ก

☐ โครงการที่ 5 โครงการยกระดับมาตรฐานสมรรถนะบัณฑิตครูสู่ความเป็นเลิศ

☐ โครงการที่ 6 โครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับคุณภาพนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสำหรับศตวรรษที่ 21

3. มิติพื้นที่

จังหวัดเชียงใหม่

☒ สะलग - ชีเหล็ก โมเดล

☐ โป่งสมิ โมเดล

☐ ป่าดุ่ม โมเดล

☐ กัดช้าง โมเดล

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

☐ ปางหมู โมเดล

☐ เมืองแปง โมเดล

4. มิติภารกิจ

จังหวัดเชียงใหม่

☐ พืชเศรษฐกิจและสมุนไพร

☐ ศิลปวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

☐ สุขภาวะที่ดี

☐ เกษตรปลอดภัยและอาหารอนาคต

☒ อากาศและระบบนิเวศที่ดี

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

☐ ไก่แม่ฮ่องสอน

☐ เกษตรอินทรีย์

☐ พืชเศรษฐกิจและสมุนไพร

☐ สุขภาวะและระบบนิเวศที่ดี

5. ประเภทโครงการ

☐ โครงการพัฒนา

☐ โครงการวิจัย

☒ โครงการอบรม/บริการวิชาการ

☐ กิจกรรมสัมพันธ์

6. เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

- ☐ โครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ
- ☐ โครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคม
- ☒ โครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม
- ☐ โครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา

7. พื้นที่ดำเนินโครงการ

3.1 ชื่อพื้นที่ดำเนินโครงการ

ชุมชนสะลง – ชี้เหล็ก อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

3.2 ข้อมูลและรายละเอียดของพื้นที่

ชุมชนสะลงมี 8 หมู่บ้าน ชุมชนชี้เหล็ก มี 8 หมู่บ้าน มีประชากรรวม 4,477 คน ครัวเรือน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและการเกษตร

8. ปัญหาของพื้นที่

ประชาชนและเกษตรกรได้สะท้อนความต้องการการใช้ประโยชน์เศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรที่สามารถนำมาใช้เป็นปัจจัยการผลิตในระบบการเพาะปลูกพืช

9. จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป จำนวน 80 คน

10. นักศึกษาที่มีส่วนร่วมดำเนินงานในโครงการ

10.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาธารณสุขชุมชน ชั้นปีที่ 3 มีส่วนร่วมเป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและผู้ช่วยวิทยากร

10.2 นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มีส่วนร่วมเป็นผู้ช่วยวิทยากรและประสานงานการฝึกอบรม

11. วิธีการดำเนินงาน

11.1 กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำรวจและการจัดทำฐานข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชน

ดำเนินการสำรวจข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชน โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการสำรวจ พบว่า ประชาชนมีการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อการเพาะปลูกพืชทั้งการใช้คลุมดิน เป็นส่วนผสมของดินปลูก และการใช้หมักเป็นปุ๋ยหมัก รวมถึงยังมีประชาชนใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรด้านการเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ทั้งนี้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดเก็บที่เหมาะสม บางพื้นที่ยังมีการเผาในพื้นที่โล่ง

ภาพที่ 1 การสำรวจข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทาง

การเกษตรในชุมชน

ภาพที่ 2 กองปุ๋ยหมักจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในหมู่บ้านสะลงนอก

11.2 กิจกรรม ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการผลิตไบโอมัทเพื่อเป็นส่วนผสมของดินปลูกไม้กระถางด้วยจุลินทรีย์ท้องถิ่น และแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงการค้า ทั้งนี้ในชุมชนมีวัตถุดิบไบโอมัท (ไบโอมัท) และไบโอมัทจำนวนมากที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ไบโอมัทเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับประชาชนได้ แต่อย่างไรก็ตามต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงการสร้างองค์ความรู้

ภาพที่ 3 ผลิตภัณฑ์ใบมะขามหมักที่ทดลองหมักโดยชุมชน

ภาพที่ 4 การใช้ประโยชน์และการบรรจุภัณฑ์ใบไม้หมัก

12. ผลการดำเนินงาน

ตัวชี้วัด(Indicators)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย(Target)			
		ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
เชิงปริมาณ					
1. ผู้เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ	ร้อยละ				100.00

ผลิตภัณฑ์เชิงการค้า									
รวม	85,000							85,000	85,000

14. ผลการดำเนินงานของโครงการ

14.1 ผลผลิต Output

- 1) ผู้เข้าร่วมโครงการประชาชน เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษานำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาการเผาวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร
- 2) เครือข่ายการบริการวิชาการสู่การแก้ไขปัญหาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืนอย่างน้อย 2 เครือข่าย

14.2 ผลลัพธ์ Out come

- 1) เกิดฐานข้อมูลการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรเพื่อการสร้างเสริมภาวะอากาศที่ดี
- 2) เกิดประสบการณ์และการฝึกปฏิบัติการในชุมชนของนักศึกษา ประชาชนและชุมชน
- 3) เกิดเครือข่ายบูรณาการวิจัย การบริการวิชาการ และการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาชุมชน

14.3 ผลกระทบ Impact

ศูนย์ความเป็นเลิศด้านนวัตกรรมสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้การดำเนินงานกิจกรรมด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมอันจะส่งผลต่อการบริการวิชาการ และการประชาสัมพันธ์ และสนองตอบนโยบายของรัฐบาล

14.4 การประเมินผล

- ☒ บรรลุ ร้อยละ 100
- ☐ ไม่บรรลุ ร้อยละ.....
- ☐ ไม่สามารถประเมินผลได้ เนื่องจาก.....

15.วิธีที่ใช้ในการประเมิน

- 15.1 จำนวนผู้เข้ารับการฝึกปฏิบัติการ และการอบรมเชิงปฏิบัติการ
- 15.2 ความพึงพอใจเข้ารับการฝึกปฏิบัติการ และการอบรมเชิงปฏิบัติการ

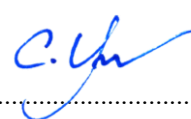
16.ปัญหาอุปสรรค

การแพร่ระบาดของโรค COVID 19 ในพื้นที่ ส่งผลให้ไม่สามารถลงพื้นที่เพื่อดำเนินกิจกรรมได้

17.ข้อเสนอแนะ

-

ลงชื่อ..... ผู้รายงาน
(...รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ใจเด๋ย..)

ลงชื่อ..... หัวหน้าหน่วยงาน
(อาจารย์ ดร.ชาญ ยอดเละ)

ภาคผนวก

รายงานความพึงพอใจ การเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชน

ข้อมูลทั่วไป

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.0 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15.00 อายุเฉลี่ย 48.25 ± 3.08 ปี นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 100 เคยเข้าอบรมการใช้ประโยชน์วัสดุอินทรีย์ ร้อยละ 25.00 ใช้ประโยชน์วัสดุทางการเกษตรในการปลูกพืช ร้อยละ 78.00

ผลการประเมินความพึงพอใจ

ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมเฉลี่ยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13) โดยประเด็นความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแกนนำสุขภาพในชุมชนระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.61) รองลงมาประเด็นความเหมาะสมของการจัดอบรมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58) และการตอบข้อซักถามในการฝึกอบรมและประเด็นความเข้าใจเกี่ยวกับการสำรวจและจัดทำข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) อย่างไรก็ตามความเข้าใจหลังอบรมมีค่าเฉลี่ยมากกว่าก่อนอบรม (ค่าเฉลี่ย 2.58 และ 4.45 ตามลำดับ) นำเสนอในตาราง

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		การแปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านวิทยากร			
การถ่ายทอดความรู้และการอธิบายเนื้อหาของวิทยากรมีความชัดเจน	4.25	0.59	มาก
การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.56	0.56	มากที่สุด
การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม	4.00	0.58	มาก
การใช้ภาษาที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย	4.23	0.38	มาก
ด้านการเนื้อหาและการนำไปใช้ประโยชน์			
ความเข้าใจเกี่ยวกับการสำรวจและจัดทำข้อมูลวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	4.00	0.37	มาก
ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาไปไม่หมัก	4.52	0.84	มากที่สุด
การได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการ	4.88	0.78	มากที่สุด
การจัดโครงการครั้งนี้ มีประโยชน์ต่อชุมชน	4.76	0.41	มากที่สุด
ด้านความเหมาะสมของรูปแบบของการจัดโครงการฯ			
ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดอบรม	4.00	0.58	มาก
ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดอบรม	4.10	0.55	มาก
ความเข้าใจ			
ความเข้าใจ ก่อน การอบรม	3.25	0.58	ปานกลาง
ความเข้าใจ หลัง การอบรม	4.00	0.42	มาก
รวมเฉลี่ย	4.21	0.55	มาก

การแปลผล

- 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
 1.51 – 2.50 หมายถึงผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับน้อย

- 2.51 – 3.50 หมายถึงผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
3.51 – 4.50 หมายถึงผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก
4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การใช้ประโยชน์วัสดุการเกษตรเป็นกิจกรรมที่ช่วยลดการเผาในที่โล่ง และสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้ ควรมีการสนับสนุนและดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง